

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor Torres. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Señor Camps.

El senyor conseller d'Economia, Hisenda i Ocupació:

Señora presidenta.

Señoría.

Es verdad que hace tres años su anterior *síndic* dijo que este presidente era el presidente del paro y este gobierno también era el gobierno del paro. Así le ha ido a su anterior *síndic* y así le ha ido a quienes están sentados hoy en la bancada de la oposición. (*Aplaudiments*) Así le ha ido.

Porque, señoría, no se pueden utilizar los distintos indicadores y registros según le convenga más a uno. Hoy se van al paro registrado, mañana cogemos la afiliación y no pasamos por la encuesta de población activa que en el primer trimestre de este año dijo que la Comunidad Valenciana era la comunidad autónoma donde más empleo se había creado de toda España, (*aplaudiments*) con una tasa de paro, con una tasa de paro que ya está por debajo de la tasa española. Sí, una centésima, pero antes no lo ha dicho. Ha hablado de mucho crecimiento de paro. Una centésima por debajo de la tasa de paro que tiene en estos momentos el mercado de trabajo español. Y, además, (*veus*) que permite ese crecimiento, esa creación de empleo, que cuando el Consejo Jurídico Consultivo –como bien me ha dicho el *conseller* de Bienestar Social, y no podemos partir el tiempo– emita su informe, la Ley de renta mínima garantizada, sea una realidad, en nuestra comunidad, con un gobierno del Partido Popular, consensuada con los agentes sociales.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Passem a la pregunta de la *síndic* del Grup Compromís, il·lustre senyora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor president.

Seguim parlant d'economia, que segurament és el que menys li agrada parlar a vosté. I la nostra pregunta és: ¿quin efectes sobre la capacitat inversora de La Generalitat té la minoració dels ingressos i l'alt endeutament de La Generalitat?

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Té la paraula per a contestar el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyories.

Señora portavoz, ninguno. Estos últimos años no hemos hecho otra cosa crecer en nuestro capítulo de inversión, año tras año. Este año se está invirtiendo más dinero que nunca en la historia, más que en el año pasado, que lo fue también más que el año anterior. Y nuestras previsiones es seguir invirtiendo más, los años venideros.

La inversión es fundamental para crear empleo, para generar prosperidad, para mejorar nuestras infraestructuras y, en definitiva, para dotar de calidad y excelencia a todo nuestro territorio, que se convierte en un territorio de competitividad.

En estos momentos se están ejecutando inversiones por valor de 5.000 millones de euros, las previsiones, además, presupuestarias son de más de 3.000 millones de euros y nuestra intención es continuar por este camino de la inversión. Uno de los esfuerzos fundamentales para generar prosperidad, pero también, en estos momentos, una de las decisiones estratégicas más importantes para salir de la crisis económica a la que nos ha llevado el gobierno socialista.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies per la rèplica.

Té la paraula la *síndic*, senyora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyores i senyors diputats.

La veritat és que replicar quan no s'ha dit res és complicat, però faré l'esforç. I podria dir-li, senyor president, que la deriva econòmica negativa, que patix la nostra comunitat autònoma, té un únic responsable, que és vosté. I li ho podria dir perquè si vosté s'apunta en l'evolució positiva de l'ocupació quan creix, ha d'apuntar-se també a la responsabilitat quan es perden ocupacions i la crisi econòmica s'instal·la en la nostra societat.

Però no li vaig a donar la importància que vosté no té. Perquè nosaltres volem mantenir el rigor, cosa que vosté no fa. I som conscients que la nostra comunitat autònoma, evidentment –com la resta d'Europa–, està imbricada a l'economia mundial i, per tant, bona part de la seua evolució depèn de l'economia global.

Ara bé, del que sí és vosté plenament responsable és de l'exacerbat deute públic, eixe sí que ha crescut, no la inversió, perquè no és el mateix invertir que pagar –vostés parlen molt d'invertir però paguen poc–; de la falta de liquidat de La Generalitat que impedia efectuar a temps els pagaments, incrementant innecessàriament els costos per interessos; de la pèrdua de credibilitat de la gestió pública; de l'escassa diversificació de la nostra economia i del malbaratament dels recursos públics en costos superflus. De tot açò sí és vosté el responsable, o l'irresponsable, segons com se mire. Res de tot açò, per separat, seria massa important, però tot junt ens situa en una situació molt difícil.

El deute públic valencià és el segon en xifres absolutes de tot l'estat, se deia adés. I estariem disposats a acceptar que l'administració pública s'endeute per a sostindre la despesa pública en el sistema d'educació, serveis socials, sanitat, investigació, polítiques de protecció mediambiental, una radiotelevisió de qualitat o inversions que incrementen la cohesió territorial i la solidaritat. Però és inacceptable, des del nostre punt de vista, que vosté tinga un deute públic de 13.300 milions d'euros, és a dir, més de 2 bilions, amb *b* de barbaritat de pessetes, als quals caldria sumar els pagaments diferits o les factures impagades, més, evidentment, els interessos.

Senyor Camps, és inacceptable que la nostra comunitat siga campiona del deute, que la nostra ràtio deute/PIB siga d'un 11,3%, duplicant la mitjana estatal de la ràtio deute/PIB que està en un 5,6%. Quan esta ràtio supera el 10% les coses es posen difícils. Arròs i tartana, senyors

Camps, i que rode la bola a la valenciana. Eixa és la seua política econòmica, i ja sabem tots com acaba la novel·la de Blasco Ibáñez.

Tant el senyor Zaplana com vosté han aconseguit que la nostra comunitat passe de ser els sisé en el rànking, als primers. És una bona, una bona història. Amb un 5,6 es pot assumir un increment d'endeutament, però amb un 11,6 no. No m'estranya que haja obtingut un no per resposta a la petició d'augmentar el deute. Vosté aprofita la confusió d'este assumpte i que els ciutadans no se rasquen directament la butxaca, quan deuen 3.000 euros per càpita, i estem comptant 5 milions de valencians, d'eixos que tant vosté li agrada dir.

Els seus plans d'inversions anunciats a so de bombo i platerets, però sense cap detall –com el que acaba d'anomenar ara–, no sabem com els pagarà. Li anem a demanar que negocie amb fermesa allò que ens correspon als valencians i valencianes. Però li demanarem igualment, amb la mateixa fermesa, una política econòmica d'eficiència i eficàcia, un no-malbaratament dels diners públics; això també els ho anem a demanar.

Vosté, senyor president, em recorda aquell familiar que acudix als esdeveniments familiars, amb un Rolex d'or, amb vestit d'Armani, amb un últim model de Porsche, i després se dedica a demanar als familiar diners per pagar els seus deutes. Eixa és la seua manera de fer les coses.

Ara, quan la sequera s'està acabant, i no justifica cap transvasament, ja no pot explotar el seu victimisme i s'agarrar a la crisi econòmica i a la negativa del govern central a permetre-li més endeutament. I és que vosté és un pou sense fons, i que ja ha esgotat tots els recursos.

Senyors Camps, tot indicava que la crisi econòmica arribaria. I una cosa és ser optimista «històric» i, una altra, un inconscient «històric». I vosté s'ha instal·lat en la inconsciència dels grans esdeveniments junt amb el seu conseller de Benestar Social que és capaç de dir que la Fórmula 1 és la millor obra social. En fi, molt clarificador aquest comentari per no dir alguna cosa més malsonant.

Irresponsable, senyor Camps, molt inconscient fer la seua política del no fer res, excepte fer-se la víctima i el pidolaire. Però ja se sap: enfront del vici de demanar, la virtut de no donar. Ja li ho diguérem al principi de legislatura, que la crisi arribaria, per desgràcia, i la nostra comunitat estava mal preparada per a la seua política de concentrar l'activitat econòmica en pocs sectors: sol, platja i rajola. Però vosté ens va qualificar de *agoreros* i de no voler el progrés ni la prosperitat. Fins i tot ens va culpar de la crisi de la construcció.

La política del meló d'Alger del senyor Pons s'ha demostrar que en realitat era la política de l'estruc: amagar el cap...

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

...En el debat de pressupost li ho vam reiterar. Vosté vorà, nosaltres... *(La presidenta desconnecta el micròfon de la diputada)*

La senyora presidenta:

Gràcies.

Per a replicar té la paraula el president del Consell.

El senyor president del Consell:

(El senyor president del Consell parla amb el micròfon desconnectat)

La senyora presidenta:

Perdón, presidente.

El senyor president del Consell:

¿Ya está desbloqueado? *(Rialles)*

La senyora presidenta:

Sí.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Señorías.

Esa imagen que ha dado, tan curiosa, el que va a pedir no sé de qué manera, vestido de no sé qué forma..., no sé si tendrá alguien alrededor suyo que funciona de esa manera. Yo en todo caso seguiré pidiendo para los valencianos, en *espardeña de careta i en brusó*. *(Aplaudiments)*

Mire, me parece curioso, me parece curioso que la izquierda nacionalista, por darle ya un nombre, porque tendremos que tipificar ideológicamente al grupo que usted representa, porque ya esto se ha puesto en marcha... Llevamos un año sin saber muy bien dónde están ubicados. Pero, si les parece bien... izquierda nacionalista o... algo por el estilo. Pero, en fin, lo digo para ubicar ideológicamente al grupo de diputados que de forma fraccionada representan una coalición que se presentó hace unos cuantos meses a la voluntad de los valencianos y al día siguiente decidieron romper con el «compromiso» con los valencianos y dividirse en varios grupos. *(Veus)*

Pues a la izquierda nacionalista decirle que es paradójico que hablen del esfuerzo económico de la Generalitat valenciana cuando hablamos de un gasto inmenso que durante estos años hemos planteado al servicio de los valencianos en todos los conceptos que son la prestación de los servicios públicos y la mejora de esa prestación.

Fijese. La Generalitat valenciana desde que gobierna el Partido Popular en sanidad ha gastado 43.800 millones de euros. Jamás, nunca nadie –los socialistas, por supuesto nunca– había hecho un esfuerzo inversor y de gasto tan importante en sanidad como el que hemos hecho nosotros desde los gobiernos del Partido Popular. En educación, 31.500 millones de euros hemos invertido y gastado durante estos años. Esto son políticas sociales, esto son políticas de oportunidades para todos.

Y, además, si hablamos de inversiones le diré que en sanidad hemos invertido 1.960 millones de euros; en educación, 3.185 millones de euros; en infraestructuras de todo tipo, para mejorar el territorio y para comunicar bien los pueblos, los municipios, transporte público..., 7.840 millones de euros; y 11.500 millones de euros en juzgados, en saneamiento, en depuración, en centros de día, en residencias para personas con algún tipo de discapacidad, en vivienda y en infraestructuras universitarias.

¿Se da usted cuenta dónde está el esfuerzo económico de la Generalitat valenciana durante estos años? Y eso que usted me dice que es lo que estoy pidiendo al Gobierno de

España, no lo pido para el gobierno, lo pido para los ciudadanos, para los cinco millones de ciudadanos que vivimos en nuestra comunidad, (*aplaudiments*) no para la Generalitat valenciana.

Si el gobierno socialista, si el gobierno socialista reconociese que somos cinco millones de valencianos, y no cuatro, porque un millón de valencianos los tienen objetivamente, desde el punto de vista de la financiación, apartados de la financiación del estado, si lo reconociese, en tres años, en tres años, eso de lo que usted está hablando habría completamente desaparecido.

Es decir, somos los peor financiados de España. Los valencianos, para los socialistas, los valencianos contamos tanto como que somos los peor financiados de toda España. Pero los valencianos, que somos un pueblo esforzado y trabajador, con el dinero que nos da el gobierno socialista, que es mucho menos de lo que nos correspondería, estamos haciendo todos los días colegios, hospitales, infraestructuras de agua y proyectos que hacen posible que esta comunidad, ¡todos los días!, se ponga en marcha con esfuerzo y, sobre todo, con dignidad, la dignidad de los valencianos. (*Aplaudiments*)

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Señor Morera.

El senyor Morera Català:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Senyor president, m'estalvie les qualificacions que fa el senyor Jiménez Losantos de vosté i del seu partit. (*Remors*) Però, en tot cas... Vosté se clava en el nostre grup. Però en tot cas li demanaria que envie vosté una carta a la Cope, perquè esta ciutat no és la capital de Bulgària, i estem farts de sentir-ho. Se clava vosté molt en el nostre grup, però en els poderosos no té vosté la mateixa fortalesa.

Senyor Camps, vosté ha donat la resposta de la situació en la qual ens trobem. Ha dit que no té ningun problema amb el deute que tenim. Aleshores em pregunte, ¿per què eixe pla de competitivitat de 1.394 milions d'euros només representa el 5% del pressupost de La Generalitat? ¿Per què espera dos anys, bi-anual, no té vosté un duro i vénen a estes Corts a enganyar al poble valencià?

Em pregunte si en l'autobombo, en les mentides, en el que diu Canal 9, en la propaganda i en la falta de rigor els valencians estem preparats per a afrontar els reptes de la competitivitat. Perquè des que vosté governa...

La senyora presidenta:

Muchas gracias.

El senyor Morera Català:

...els valencians hem perdut... (*La presidenta desconectat el micròfon del diputat*)

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor Morera.

Tiene la palabra el honorable *conseller* Gerardo Camps.

El senyor conseller d'Economia, Hisenda i Ocupació:

Gracias, señora presidenta.

Señorías.

Señor diputado, a esta cámara no venimos a decir cada uno la radio que oímos por la mañana —la que oye usted, ya la sabemos (*rialles*)—, venimos a discutir de cosas más serias. (*Aplaudiments*)

Señorías, sigo hablando porque si no se acaba el tiempo. Vuelve usted al plan de impulso de la economía valenciana. Ese plan tiene la dotación necesaria para las medidas que hay que reforzar en el año en el que nos encontramos y comprometer ya dentro del presupuesto en el año que viene, porque esta crisis económica no va a durar lo que algunos pretendían, que era unos pocos, sino, como dicen todos los organismos internacionales, hasta bien entrado el año 2009. Y por eso es un plan serio en la duración temporal y en el dinero que destina o compromete de más sobre lo que ya se viene haciendo con las políticas bien hechas del gobierno de La Generalitat en el presupuesto de este año o en el presupuesto del año que viene.

Hay otros que simplemente se han limitado a decir que no había crisis, que era antipatriótico hacerlo —hoy nos hemos quedado sin patria. Y al final, el plan de choque ya sabemos cómo ha acabado: carreteras colapsadas, fábricas cerradas y un país en estado prácticamente de excepción.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Señor Camarasa, por favor.

Tiene la palabra la señora Mollà.

Señora Mollà.

La senyora Mollà Herrera:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor president, és incomprendible que tenint este deute com el que tenim, que hauria d'anar destinat a inversions, vostés hagen adoptat el passat 25 d'abril, un acord de govern pel qual s'ordena a les conselleries que el gasto del capítol d'inversió i transferència de capital es paralitze.

Nosaltres parlem de documents que ha firmat el vicepresident primer del Consell. Per això jo voldria saber si aquesta per a vosté és una font fiable. Té alguna explicació d'açò?

Perquè vosté diu a la nostra pregunta que no hi ha conseqüència a la capacitat inversora. I aquí es diu que «con el objeto de asegurar los objetivos de contención del gasto, se limita el reconocimiento de obligaciones durante el presente ejercicio, a un porcentaje máximo del 80% y del 75%.» I diu: «Teniendo en cuenta la situación de ralentización económica, se considera necesario una revisión de la gestión.»

Encara eixa és la seva contestació: ninguna conseqüència a la capacitat inversora d'aquest govern? Tal volta deuria contestar el senyor Rambla, perquè ningú dels Camps sembla ser que sàpiga que aquest senyor ha firmat este document. Si fa falta, li l'entregue.

La senyora presidenta:

Muchas gracias. (*Remors*)

Para contestar, tiene la palabra el honorable *conseller* Gerardo Camps.

El senyor conseller d'Economia, Hisenda i Ocupació:

Gracias, por cuarta vez, señora presidenta.

No sé, acabo con la impresión de que no quieren que les conteste yo a las preguntas que realizan. (*Rialles*) Pero sepan, señorías, que cuando contesta un miembro de este gobierno lo hace en nombre de todo el gobierno, porque es un gobierno solidario, que toma acuerdos estando todos presentes y que, por lo tanto, todos somos responsables de los acuerdos que se adopten.

Su señoría debería saber muy bien, al hilo de la pregunta que me hace..., porque no haría falta ni que lo preguntara, sino que simplemente se estudiara lo que remitimos con transparencia a esta cámara, con carácter mensual, y mensual y trimestral, según el documento. Este que, por ejemplo, es la información contable de La Generalitat, cierre mensual, abril de 2008, y verá que la ejecución en inversiones está dos puntos por encima de lo que hicimos el año pasado, que, por cierto, ejecutamos el capítulo de gasto de una manera muy alta, por encima del 98%.

No hay limitación a la inversión, hay, como ha sucedido en otras ocasiones, una limitación de ciertas obligaciones que se han adoptado con este gobierno durante todos los ejercicios, y con el gobierno del Partido Socialista prácticamente también durante todos, para asegurar el cumplimiento de la tensión que produce el aumento de la población en el gasto social, especialmente en el campo sanitario y de educación. Y por eso tenemos que limitar cierto gasto, que al final no va a repercutir en una menor inversión (*protestes*) que sea susceptible...

La senyora presidenta:

Muchas gracias.

El senyor conseller d'Economia, Hisenda i Ocupació:

...para poder atender a la sanidad y a la educación.

Y le digo, señoría –y acabo con ello–, le digo, señoría, cuando se revise el modelo de financiación ya no harán falta estos acuerdos. Pídselo al Grupo Socialista. (*Aplaudiments i protestes*)

La senyora presidenta:

Señores diputados, continuamos.

Moció subsegüent a la interpel·lació al conseller d'Educació sobre política general de la conselleria al voltant dels centres rurals agrupats

La senyora presidenta:

Moció subsegüent a la interpel·lació al conseller d'Educació sobre política general de la conselleria al voltant dels centres rurals agrupats, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida-Bloc-Verds-Izquierda Republicana: Compromís.

Per a la seua presentació i defensa, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Torres.

Señores y señoras diputadas, por favor, les rogaría que ocupen sus asientos y despejen los pasillos, para que podamos continuar el debate.

Cuando quiera, señor Torres.

El senyor Torró Gil:

Gràcies, senyora presidenta.

Fa dues setmanes vaig presentar una interpel·lació per a parlar dels centres rurals agrupats, dels problemes que tenien i d'algunes de les possibles solucions a aquests problemes.

Em vaig trobar, com sol ser habitual, amb la pràctica que el Partit Popular i el govern del Partit Popular utilitza de forma corrent, i és simplement negar la major. És a dir, si ací ve algú a exposar algun tipus de problema, simplement se li contesta que segurament se l'estarà inventant.

La veritat és que el nivell de debat d'estes Corts és extremadament pobre. I és extremadament pobre perquè en realitat no debatem sobre els problemes. Teòricament els ciutadans ens han triat per vindre ací a discutir sobre els problemes que patixen, alguns per raons de l'acció de govern i altres simplement perquè es presenten per la simple evolució de la mateixa societat. I en compte de fer això, ens dediquem a fugir de l'estudi permanentment, inventant-nos falsos debats. I este és un exemple prou clar d'això.

Ací hi ha molta tendència a anar posant xifres damunt la taula. Clar, això és una forma prou fàcil de confondre la gent, entre altres coses, perquè quan parlem de l'evolució, sempre és normal que ara el govern es gaste molts més diners que fa quinze anys. De la mateixa manera que fa quinze anys els governs es gastaven moltíssims més diners que fa trenta anys, perquè, evidentment, el simple creixement econòmic i el creixement dels preus fa que eixes xifres cresquen i, per tant, no són en absolut il·lustratives. Ho dic per una xifra que va donar el senyor conseller i que després, repassant-me la intervenció, m'ha resultat especialment curiosa, i que és una forma prou clara de com es plantegen els problemes per part del govern del Partit Popular.

Em va dir el senyor conseller que el nombre de centres rurals agrupats havia crescut des de l'any 1998 fins al 2008, en un 1.400%. (*Veus*) Sí, segur, no? Jo vaig a corregir-lo perquè es va equivocar. Va créixer infinit, perquè passar de zero, quan no existia la figura dels centres rurals agrupats, a tindre'n 45, com en tenim ara, és evident que eixe increment és infinit, és inquantificable. Per tant, no valen utilitzar eixe tipus de xifres per tractar d'amagar darrere de les xifres la realitat dels problemes.

Em va dir també el senyor conseller –i vull també insistir ara en això, perquè crec que és important– que de la meua intervenció es desprenia que jo en realitat el que tenia era... em preocupava un problema concret de la meua comarca. I és cert, em preocupa molt un problema concret de la meua comarca. I és cert que eixe problema concret de la meua comarca és el que ha fet que vinga ací a parlar dels centres rurals agrupats, perquè, efectivament, estan tancant-se escoles rurals a la meua comarca. S'ha tancat l'escola de Penàguila, però l'any que ve es tancarà l'escola d'Alcoleja i ens amenaça que segurament darrere van Balones i Gorga. Si ho quantifiquem en termes d'habitants, estem parlant d'una quantitat irrisòria. Són poblacions que la que més en té de totes les que he citat..., que no sé si arriba als 300 habitants. Per tant, si les sumem, ni 1.000 habitants es veuen afectats per aquesta qüestió.

El problema no és que es tanque una escola, el problema és per què es tanca una escola. I quan analitzem per què es tanca l'escola, ens adonem que no es tanca per un problema concret d'eixa escola, sinó perquè tota la política d'escoles rurals i tota la política de centres rurals agrupats té una sèrie de deficiències que expliquen per què en un moment es tanca una escola. I això és el que fa que estiga en estos moments ací tractant de defensar una moció a partir d'eixe problema.